

इति राजनिर्घण्टः ॥ (अश्वदेहस्थचिह्नविशेषः ।
अस्य लज्जादिकं पुण्डकशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ वलि-
राजस्य चेतनः पुनर्विशेषः । यन्नामैव पुण्ड-
देशो विख्यातः । यथा, महाभारते ॥ ११०४ ।
४७-५१ ।

“वलिः सुदेव्या भार्या खां तस्मै तां प्राहिणोतु
पुनः ।
तां स दीपैतमाङ्गेषु स्मृष्टा देवीमथाब्रवीत् ॥
भविष्यन्ति कुमारास्ते तेजसादित्यवर्चसः ।
अङ्गो वङ्गः कलिङ्गश्च पुण्डः सुक्ष्मश्च ते सुताः ॥
तेषां देशाः समाख्याताः खनामप्रणिता भुवि ।
अङ्गस्याङ्गो भवदेशो वङ्गो वङ्गस्य च स्मृतः ॥
कलिङ्गविषयश्चैव कलिङ्गस्य च स स्मृतः ।
पुण्डस्य पुण्डाः प्रख्याताः सुखाः सुक्ष्मस्य च
स्मृताः ॥

एवं वलेः पुरा वंशः प्रख्यातो वै महर्षिजः ॥”)
पुण्डकः, पुं, (पुण्ड इव प्रतिष्ठितः । “इवे प्रति-
ष्ठितौ” ४ । ३ । ६६ । इति कन् ।) माधवी-
लता । इत्यमरः । २ । ४ । ७२ ॥ (पण्यायोश्च
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“माधवी स्थातु वासन्ती पुण्डको मस्तकोऽपि च ।
अतिसुतो विसृक्तश्च कासुको भमरोत्सवः ॥”)
तिलकदण्डः । (पुण्ड + स्वार्थे कन् ।) इच्छुमेदः ।
पुंङ्गि आक् इति भाषा । तत्पठ्यायः । रसालः २
इच्छुवांटी ३ धोनिः ४ इच्छुयोनिः ५ रसाली ६
रसदालिका ७ करङ्कशालिः ८ । अस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतलत्वम् । रुचिकारित्वम् । न्यु-
त्वम् । पितृदाहहरत्वम् । वृष्यत्वम् । तेजोवर्ध-
नविवर्धनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अश्व-
शरीरस्थचिह्नविशेषः, पुं, क्ली । यथा, अश्व-
वैद्यके । ३ । ७३-८१ ।

“अत जहं प्रवक्ष्यामि पुण्डाणां लक्षणं शुभम् ।
आहुपूर्वम् यथादृष्टं सुनिमित्तसर्ववैदिभिः ॥
शुक्तिशङ्खगदाखड्गपद्मचक्राङ्गुशोपमाः ।
शरासनसमाकाराः प्रशस्ताः पुण्डकाः स्मृताः ॥
मत्स्यश्चरैर्प्रासादसखेदीयपञ्चभिः ।
श्रीवृक्षदर्पणाकाराः शुभदाः परिकीर्तिताः ॥
शिरोललाटवर्धनं यः पुण्डो व्याप्य तिष्ठति ।
स धन्यः पूजितो नित्यन्दुक्तश्चैव यो भवेत् ॥
पद्मतेन्दुपताकाभा ये च खगद्दामसन्निभाः ।
ते सर्वे पूजिताः पुण्डा धनधान्यफलप्रदाः ॥
इति पुण्डाः शुभाः प्रोक्ताः पूर्वशास्त्रानुसारतः ।
अशुभाश्चैव वक्ष्यामि यथायोगं समासतः ॥
काककङ्ककन्याहिरप्रगोमायुसन्निभाः ।
असिताः पीतका रक्ताः पुण्डका नैव पूजिताः ॥
तिथ्यङ्गाश्चैव विष्किम्बाः शङ्खलापाशसन्निभाः ।
शूलाया वामदेहस्थाः पुण्डका न शुभाः स्मृताः ॥
निहाकल्लवस्त्याणि भस्मवर्णनिभाणि च ।
पुण्डकाणि न श्रान्ते भिन्नवर्णाणि वाजिनः ॥”
पुण्डदेशप्रतिः । यथा, महाभारते ॥ ११४२४ ।

“तथाङ्गवङ्गौ सङ्ग पुण्डकेण
पाण्डुपुत्राणौ च सहान्वकेन ॥”)

पुण्डकेलिः, पुं, (पुण्डे इच्छुविशेषे केलियस्य ।)
हस्ती । इति शब्दमाला ॥

पुण्यं, क्ली, (पुयतेऽनेनेति । प्र + “पूडो यमुक्
इत्थश्च ।” उणा० ५ । १५ । इति यत् खुगागमो
इत्थश्च ।) शुभादृष्टम् । तत्पठ्यायः । धर्मम् २
श्रेयः ३ सुकृतम् ४ वृषः ५ । इत्यमरः । १ । ४ । २४ ॥
पुण्यभारवोदुमशस्तस्य पण्डितस्य निन्दा यथा,
अभिपुराणे ।
“पण्डितेनापि किन्नोऽसमर्थेन च देहिनाम् ।
यत् पुण्यं भारसुहोदुमशस्तं पारलौकिकम् ॥”
आत्मज्ञतपुण्यकथननिषेधो यथा,—
“इष्टं दत्तमधीतं वा विनश्यत्यनुकीर्तनात् ।
ज्ञाघातुशोचनान्धाश्च भयतेजो विभिरते ॥
तस्मादात्मज्ञतं पुण्यं वृथा न परिकीर्तयेत् ॥”

इति शुद्धितत्त्वे देवतः ॥ * ॥

अदत्तपुण्यभागित्वं पापशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
श्रीभगवत्कर्म । पावनम् । सुन्दरे, वि । इति
हेमचन्द्रः ॥ सुगन्धि । इति जटाधरः ॥

पुण्यकं, क्ली, (पुण्याय कायतीति । कै + कः ।)
व्रतम् । तच्च उपवासादि । शास्त्रे पुण्यत्वेन
पवित्रताजनकत्वेन यद्विहितमुपवासादि तदेव
व्रतं न तु यः कोऽपि नियमः । आदिना नक्तं
भोजनाचारलवणादिपरिग्रहः । इत्यमरभरतौ ॥

पुण्यकव्रतं, क्ली, (पुण्यकं व्रतमिति ।) पतिसौभा-
ग्यस्य श्रीकृष्णतुल्यापुत्रस्य च जनकः क्लीकस्य-
नियमविशेषः । तस्य विधिर्यधर,—

महादेव उवाच ।

“हरैराधनं कृत्वा व्रतं कुरु वरानने ।
व्रतश्च पुण्यकं नाम वर्षमेकं करिष्यसि ॥
देवि ! शुद्धे च कालेऽत्र परं नियमपूर्वकम् ।
माचमुक्तचर्योदशां व्रतारम्भः शुभः प्रिये ॥
गार्जं सुनिर्मलं कृत्वा शिरःसंस्कारपूर्वकम् ।
उपोष्य पूर्वदिनसे वस्त्रं प्रचाप्य यत्नतः ॥
धौते च वाससी धृत्वा उपविश्यासने शुचौ ।
आचम्य तिलकं कृत्वा निर्व्याघ्र आङ्गिकं पुरः ॥
षट्स्थारोपणं कृत्वा खस्तिवाचनपूर्वकम् ॥
पुरोहितस्य वरणं पुरः कृत्वा प्रयत्नतः ।
संकल्प्य वेदविहितं व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
व्रतं द्रव्याणि नित्यानि चोपहाराणि योऽङ्गः ।
देयानि नित्यं देवेशि ! कृत्वाय परमात्मने ।
आसनं खागतं पादमर्धमाचमनीयकम् ॥
मधुपर्कश्च स्नानीयं वस्त्राख्याभरणानि च ।
सुगन्धिपुष्पं धूपश्च दीपनेवेदवन्दनम् ॥
यश्च स्रजं ताम्बूलं कर्पूरं रादिसुवासितम् ।
द्रव्याख्येतामि पूजायाश्चाङ्गरूपाणि सुन्दरि ॥
देवि ! किञ्चिद्दिनेनेवाङ्गहानिः प्रजायते ।
अङ्गहीनश्च यत् कर्म चाङ्गहीनो यथा नरः ॥
अङ्गहीने च कार्यं च फलहानिः प्रजायते ।
अष्टोत्तरशतं पुण्यं पारिजातस्य विष्णवे ।
देयं प्रतिदिनं दुर्गे ! स्वात्मनो रूपहेतवे ॥
श्वेतचम्यकपुष्पाणां लज्जमचतमीक्षितम् ।
प्रदेयं हरये भक्ता बहुसौन्दर्यहेतवे ॥

भीलोत्पलानां लज्जश्च देयं कृत्वाय भक्तितः ।
व्रताङ्गभूतं देवेशि ! चक्षुषो रूपहेतवे ॥
हिमालयोद्भवं लज्जं रुचिरं श्वेतचामरम् ।
प्रददौ केशवायैव केशसौन्दर्यहेतवे ॥
अम्बुल्लरत्नरचितं दर्पणानां सहस्रकम् ।
देयं नारायणायैव नाभिसौन्दर्यहेतवे ॥
अम्बुल्लरत्नरचितं पुटकानां सहस्रकम् ।
प्रदेयं गोपिकैश्चाय नासिकारूपहेतवे ॥
वन्द्यकपुष्पलज्जश्च देयं राधेश्वराय च ।
खस्यौष्ठधरयोश्चैव बहुसौन्दर्यहेतवे ॥
सुक्ताफलानां लज्जश्च दन्तसौन्दर्यहेतवे ।
देयं गोलोकनाथाय शैले ! भक्तिपूर्वकम् ॥
रत्नगेष्ठीकलज्जश्च गण्डसौन्दर्यहेतवे ।
महेश्वराय दातव्यं व्रते शैलेन्द्रकन्यके ॥
रत्नपायकलज्जश्च देयं ब्रह्मेश्वराय च ।
ओष्ठधःस्थलरूपाय प्राणेशि ! भक्तितो व्रते ॥
कर्णभूषणलज्जश्च रत्नसारविनिर्मितम् ।
देयं सर्वेश्वरायैव कर्णसौन्दर्यहेतवे ॥
माध्वीकलसानाञ्च लज्जं रत्नविनिर्मितम् ।
देयं विश्वेश्वरायैव स्वरसौन्दर्यहेतवे ॥
सुधापूर्णं कुम्भानां सहस्रं रत्ननिर्मितम् ।
देयं कृत्वाय देवेशि ! वाक्सौन्दर्यहेतवे ॥
रत्नप्रदीपलज्जश्च गोपवेशविधायिने ।
देयं किशोरवेश्याय दृष्टिसौन्दर्यहेतवे ॥
धुत्तूरकुसुमाकारं रत्नपात्रसहस्रकम् ।
देयं गोरक्षकायैव गलसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितं पद्मनालसहस्रकम् ।
देयं तनुकपालाय बाहुसौन्दर्यहेतवे ॥
लज्जश्च रत्नपद्मानां कक्षसौन्दर्यहेतवे ।
देयं गोपाङ्गनेश्चाय नारायणि ! हरिव्रते ॥
अङ्कुरीयकलज्जश्च रत्नसारविनिर्मितम् ।
अङ्गुलीनाञ्च रूपाणं देयं देवेश्वराय च ॥
मणीन्द्रसारलज्जश्च श्वेतवर्णं मनोहरम् ।
देयं सुनीन्द्रनाथाय नखसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसारहाराणां लज्जश्चातिमनोहरम् ।
देयं मदनमोहाय वक्षःसौन्दर्यहेतवे ॥
सुपक्वश्रीफलानाञ्च लज्जश्च सुमनोहरम् ।
देयं सिंहैर्ननाथाय स्तनसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नवसुंलाकारं लज्जपात्रं मनोहरम् ।
देयं पद्मालयेऽङ्ग देहस्य रूपहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितनाभीनालसहस्रकम् ।
प्रदेयं पद्मनाभाय नाभिसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितरथचक्रसहस्रकम् ।
नितम्बसौन्दर्यार्थं प्रदेयश्चक्रपाणये ॥
सुवर्णरत्नकुम्भानां लज्जश्च सुमनोहरम् ।
प्रदेयं श्रीनिवासाय ओम्सौन्दर्यहेतवे ॥
शतपत्रस्थलालानां लज्जश्चानमलतम् ।
प्रदेयं पद्मनेत्राय पादसौन्दर्यहेतवे ॥
सुवर्णरत्नितानाञ्च खड्गनां सहस्रकम् ।
गतिसौन्दर्यहेतव्यं देयं कक्षीश्वराय च ॥
राजहंससहस्रं गजेन्द्राणां सहस्रकम् ।
सुवर्णश्चललज्जश्च देयं नारायणाय च ॥